

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Ceppa 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LOT

TEDNIK ZA NOVKE IN POUK.

Članki: ena številka 20 stotink.

«Mali List» — C. C. Post.

Licejska knjižnica (Dr. Puntar)
LJUBLJANA (JUGOSLAVIJA)

Male novice

Mali koledar.

Petek, 19. decembra: kvatni petek.
— Sobota, 20.: kvatna sobota. — *Nedelja 21.:* apostol Tomaž. — *Ponedeljek, 22.:* Ceno. — *Torek, 23.:* Viktorija. — *Sreda, 24.:* vigilija, svetj večer. — *Četrtek, 25.:* Rojstvo Jezusa Kristusa.

Božična številka

«Malega lista» izide v sredo dne 24. decembra.

Poires.

V petek dne 12. t. m. je bil v naših krajih precej močan potresni su-ne ob polpetih zjutraj. Marsikateri se je zbudil, ta ali oni skočil na noge, vendar ni bilo sile. Središče sunka je bilo menda v Tolmeču v Furlaniji. Tam se je sesulo par podstrešij in tudi župna cerkev je dobila poškodbe. Potres so čutili daleč okoli po Italiji, po Slo-veniji in po Južni Nemčiji.

Nov predsednik v Švici.

Švicarska zvezna republika si je izvolila novega predsednika. Zove se I-van Marija Musy. Rojen je v Freiburgu in šteje 48. let. Po poklicu je od-vetnik.

* Anton Jerkič.

V Gorici je umrl Anton Jerkič, si-rom vse Primorske znani fotograf. Z njim zgubi goriško Slovenstvo zna-čajnega rojaka. Naj mu bo zemlja rahla!

Lepa naša domovina v Trstu.

Na dan proslave ustanovitve jugo-slovenske države se je vršila v pravo-slavni cerkvi v Trstu slovesna služba božja. Ob koncu je sijajen zbor zapel himne «Bože pravde», «Lepa naša domovina» ter «Naprej». Slovencem, ki so bili slučajno v cerkvi, so se ob zvo-kih himen zasolžile oči.

Hruški rojak

g. Fran Tončič, časnikar v Trstu, je naredil v Padovi izpite in postal doktor pravde.

Dr. Josip Valjavec, Slovensko-italijanski slovar.

Italijansko-slovenski del Valjavčevega slovarja, ki je izšel pred desetimi leti, in kakor slišimo, izide kmalu v drugi izdaji, je našel pri ocenjevalcih laskavo pohvalo. Enako pohvalo zaslu-ži slovensko-italijanski del, ki je prav-kar izšel. Slovar, ki obsega 404 strani in krog 50 tisoč besed z bogato frazeo-logijo in imenikom krstnih in zemlje-pisnih imen, je delo, ki je zahtevalo mnogo truda. Pisatelj si ni mogel po-magati z drugimi deli, zakaj, doslej je izšlo le par kratkih, neznatnih slo-varčkov, ki nikakor niso ustrezali vsakdanjim potrebam. To vrzel je iz-polnil dr. Valjavec s svojim slovarjem. V njem je zbral vse, kar je potrebno v vsakdanjem življenju.

Da je olajšal rabo slovarja, je kakor slovenske tako tudi laške besede za-znamoval z naglasom, laške nepravil-ne glagole s križcem, različne po-mene s podpičjem itd.

Tisk je jasen, oblika priporočna. Slovar je vreden vsega priznanja in bo prav dobro služil dijakom, trgov-cem, uradnikom in sploh vsem, ki po-trebujejo laški jezik. — Cena je lir 22.

— Prodaja ga Katoliška knjigarna v Gorici, via Carducci št. 2.

Plačaj, kar si dolžan.

Nekateri naročniki še niso plačali naročnine za staro leto. Čas je že, da se zdramijo. Popolnoma za šenk ne damo lista, ko je že tako poceni.

Vse pride na dan

OSEM MRTVIH.

Iz Haiger-ja v Perenju so poročali časopisi dne 1. decembra sledeči dogo-dek: V Haiger-ju je kamenolom, kjer je bil za ravnatelja Angerstein. Njogo-vo vilo je napadla četa kakih 20 do 25 razbojnikov. Vse, kar se jim je branilo, so pobili. Ravnatelj je bil težko ranjen in kasneje prepehan v bolnišnico. Ubiti so bili: njegova žena in tašča, neka dama, ki je bila v vili na obisku, trije uradniki, en delavec in en vrtnar. Re-parji so vilo zažgali in nekteri mrtlič so bili najdeni vsi ožgani. O storilcih ni sledu.

ZAPLETENA ZADEVA.

Razume se, da so oblasti po tolikem zločinstvu sle urno na delo (to je bilo v Nemčiji!) in skrbno preiskovale vse sledove. Prišle so na to, da bi utegnili biti četa roparjev izmisljena pravljica in dobile so na sum samega ravnatelja Angersteina.

ANGERSTEIN SE BRANI.

Mrtlič so bili preneseni v mrtvasnico v Haiger in tam je zdravnik preisko-val, na kak način so bili ubiti. Ranje-nega ravnatelja Angerstein-a so pre-nesli tudi v mrtvasnico, da bi ga opa-

zovali, kako se bo vedel. On pa je vstrajal in tajil. Pozneje ga je visji državni pravdnik strogo izpraševal in mož se je začel zapletati, vendar se se ni udal.

VEST GA JE PEKLA.

Državni pravdnik je tedaj trdo-vratnemu ravnatelju kar naravnost v obraz povedal: ti si morilec. Spravil ga je v vedno vesjo zadrego. pozival ga, naj raje prizna, da si olajša svoje stališče, ker uiti ne bo mogel. Ravnat-eljeva trma je bila slednjic strta in priznal je objokan, da je on sam po-kočal vseh osem oseb s premislekom, zažgal vilo in ranil sam sebe.

ZAKAJ JE TO NAREDIL.

Ravnatelj Angerstein je poneverjal premoženje sebi zaupanega podjetja. Da bi uničil dokaze svoje nezvestobe, je že dalj časa namerjal svoj zločin. Tako je tedaj pokončal najprej svojo ženo in taščo, potem pa svoje uradnike in de-lavce. Konečno je hišo polil z benco-lom in zažgal, da bi skrtil tudi sledove strasnega zločina. Nazadnje je ranil sam sebe, da bi dobil več vere. In ven-dar je prišla resnica že v treh dneh na svetlo.

Znamenita petletnica.

Te dni so praznovali v Ljubljani pet-letnico, odkar je bila ustanovljena slo-venska univerza (vseučilišče). Od leta 1848. dalje se je vedno ponavljala med Slovani zahteva po lastnem narodnem znanstvenem zavodu. Znamenita je bila zlasti agitacija v letih narodnih ta-borov (1867-1870). Posebno so povzdi-govali glas goriški Slovenci (v Šempa-su, v Prvačini, v Brdih itd.) Toda pod nemško vlado je bilo vse zaman. Nem-ci nam niso privoščili univerze. Ko se je leta 1918. podrla nemška oblast, te-daj so šli možje v Ljubljani na delo in v jeseni leta 1919. je bila univerza odprta. Med živimi ima posebne zasluge zanjo dr. Danilo Majaron, ki je ved-no načeloval ti kulturni borbi. Prvi rektor univerze je bil učeni matemati-čar Plemelj. Tekom petih let se je po-kazalo, da je bila univerza res potrebna in koristna, pokazalo pa se je tudi, da ima vse pogoje za uspešen procvit. Osramočeni so vsi, ki so kdaj trdili, da smo Slovenci premajhen narod, da bi mogli vzdrževati vseučilišče. Imamo ga in dela nam čast pred svetom, veseli smo ga in ponosni nanj.

Vstaja v Albaniji.

V Albaniji se radi koljejo. Ni jim do tega, da bi se med sabo prepirali po časopisih, saj ne znajo brati, ampak opravijo vse zadeve s puško in handžarjem. Proti vladi Fan Noli-ja se je sedaj dvignila opozicija na orga-nizirano vstajo in menda že zasedla Skader. Pravijo, da je vzrok za vstajo tudi v tem, da je vlada obetala razdeli-ti veleposestva, potem pa obljube ni izpolnila. Gotovo je pa tudi to, da tiči-jo zadaj tuji agenti in tuji denarji. Zadnji glasovi trde, da je v nevarnosti obmorsko mesto Valona. Velevlasti iščejo pač razloga, da bi se vmešale v albanske spore in sebi vzele, kar že ugrabiti Albancem. Evropa je tako strašno kulturna, pravična in mī-roljubna, da se kar cedi od svetosti, misli pa le na rop in zaslužnjanje ma-lih narodov.

Pratiko prodajata.

Ivan Počkaj. Vel. Ubeljsko.
Stanko Senica. Katinara.

Male beležke.

Popolna resnica. «Edinost» piše, da je Slavikova organizacija silno močna, Goriška pa zelo majhna; goriško vse zapušča, k tržaški vse beži. To je seve-da res navzlic temu, da ima tržaška «Edinost» v deželi skupno 142 članskih izkaznic, goriška organizacija preko 2600.

Gor in dol. Nasilstvo je spravilo sno-parstvo gor, nasilje ga bo spravilo dol. Dr. Wilfan pa je šel z Jadransko banko gor, z Jadransko banko gre dol.

Same resnice. Na zadnjem zborova-nju «Edinosti» so zavezniki bank poudarjali, da skrbi njih politično društvo za gospodarsko dobrobit na-roda. Res je: dr. Slavik ima v Kolonji krasno vilo, dr. Pretnar je milijonar, dr. Wilfan pa ima poleg precejšnjega premoženja 6 do 7 tisoč lir mesečnih dohodkov.

Taki so, taki!

Dopis z dežele: «V nedeljo sem bral v «Edinosti» dopis z dežele, kjer se piše huduje, da se narodni prvobo-ritelji tu pa tam okrtajo za grehe, ki jih delajo v svoji protiljudski politiki v škodo naroda. Pravi, da se vrši obre-kovanje na debelo, namesto da bi vsaki besedi sledil dokaz. «Mali list» pa bo zanimalo, kdo je poslal dopis v «Edi-nost». Dotičnik je že 3 dni prej povedal v neki krčmi naše občine, da bo pisal «Edinosti». In res je bilo oddano pismo na naši pošti na «Edinost» v Trstu. Kdo pa je ta dopisnik? Med vojno si je z goljufijami zgradil dve hiši. Aprovi-zacija, namenjena ljudstvu, je šla nje-mu v dobro. Seveda, ako bi mu danes očitali nepoštenje, bi na sodnji on zmagal, ker nihče ne more dokazati dneva in ure, ko je goljufal. Toda v vsej občini ni osebe, ki bi ne bila pre-pričana in prisegla, da je obogatel z goljufijo.

Zakaj pa to?

V Trstu in Gorici slane navadna tranvajska voznja 40 stotink, v Vidruu, ki leži v starih provincah, pa samo 30 st. Mari mi iz odrešenih dežel nismo državljani?

MIHEC: Finzi testament nar'di, se Golitti veseli
JAKEC: Kmalu boče snop končan, Janezu zasije dan

Sreča v nesreči.

Iz Londona poročajo: Neka gospo-dična Caswel, ki je bila že dolgo časa gluha, se je šla vozit v aeroplan. V vi-šini 3000 metrov se je pilot spustil nav-pično navzdol za 800 metrov. Občutki pri takem padanju so sila vznemirli-ivi. Gospodična je bila tako presunjena, da je zopet zadobila sluh. Ona je pač lahko vesela te voznje.

Nobel prase.

V češkem državnem zboru so se poslanci pritoževali, da manjka snage v železniških vagonih. Minister za že-leznice se je branil, da to ni krivda u-prave, ampak da občinstvo samo one-snaži vagon. Za vzgled je povedal en slučaj: Poslanec opozicije se je peljal po železnici. Šel je v prvi razred, ka-kor ima pravico. Seboj pa je nesel v vagon tudi mladega prašička, ki ga je kupil za plemo. Sprevodnik je godr-njal, da to ne gre in zahteval, naj po-slanec odda žival, da se bo vozila ka-kor pritiče taki živali. Častivredni po-slanec pa je začel kričati, da njemu in njegovim prašičem pritiče prvi raz-red. Sprevodnik je moral bežati in pu-stiti v miru hudega ljudskega zastop-nika z živaljo vred. In potem naj mi-nister čisti vagon?

Živinski človek.

Na Kalcih na Dolenjskem so pri ne-kem kmetu večerjali. Med večerjo je prišel v hlev hudoben človek in zabo-del konja med rebra, tako da je žival pol ure nato poginila. To je res taka surovost, da je ni moč dovolj ostro obsoditi.

Potopljen parnik.

Ob nizozemski obali je italijanski parnik «Laura» zadel skupaj z angleš-kim «Lorenz». Vsled dobljenih poškodb se je «Laura» potopila. Ta «Laura» pa ni Kozuličeva iz Trsta, ampak od dru-god iz Italije.

Mladini nezadovoljni.

«Edinost» poroča, da sta se na ne-deljskem sestanku Wilfanove stranke pojavili dve struji: del mladine da tir-ja odstop par prvoboriteljev, kar da je pogoj za delo in mir v deželi. — To je tudi res. Ako bi Wilfan in Slavik edina ne odločevala v tržaškem druš-tvu, bi se goriška ter istrska organi-zacija že davno mogla pobotati s tržaškimi mlajšimi silami; tako bi danes trdno stal in krepko deloval «Narodni svet», ki ga je ravno dr. Wilfan odklo-nil na zadnjem sestanku z drjem Be-sednjakom. Radovedni smo, ali bo v tržaškem društvu še enkrat zmagal absolutizem, ali pa bo prodrla mladi-na, ki je za načelo demokratizma.

Notranje posojilo v Franciji.

Francija je poleg ameriškega poso-jila razpisala posojilo tudi v notranjosti in nabrala štiri in pol milijarde frankov.

Kako je s politiko

Dve preiskavi.

V Italiji se bje vedno bolj očitno boj naravnost proti osebi «vojvode» Mussolinija. Pol leta je minulo, odkar je bil ubit poslanec Matteotti in v ti dobi je državnozborna opozicija zelo spretno zasledovala en glavni cilj: prignati do tega, da se javno pove, kdo je odgovoren za oni umor. Vedelo se je to tudi prej, toda govoriti se ni smelo v javnosti. Opozicija pa je vstrajno obdelevala javno mnenje in spravila na svojo stran vso Italijo in še ostalo evropsko javnost. Preiskava glede umora je bila torej dvojna: eno so vodili sodniki in stvar zavračevali in mečkali, ker niso mogli naprej, drugo vodi politična opozicija in ta zanka se vedno ožje zadržuje, ker ima opozicija bolj prosto roko.

Obtožnica.

Politične razmere so že dozorele tako daleč, da je opozicija vložila pravo sodnijsko ovadbo. General De Bono je obtožen sokrivde pri umoru Matteottija. De Bono je bil v tistem času vrhovni načelnik državne varnostne oblasti in poveljnik snoparske milicije. On se je udeleževal sej morilskega odbora («čeka»), na katerih so bili razni napadi sklenjeni in med temi tudi napad na Matteottija. On je po umoru profipostavno vzel v roke preiskavo in pomagal med tem nekaterim krivcem, da so se poskrili (tak policaj velja!). On je tudi ugajal komedije z najdubo Matteottijevega jopiča in potem trupla. Vse to obtožnica našteva. Obtožnico je vložil urednik ljudskega tednika «Il Popolo» Donati. Vložena pa je pri senatu, ker je De Bono senator (lep senator!) in ga mora soditi senatski senat. Senat je obtožnico izročil Najvišjemu sodnemu dvoru in ta je odredil, da se preiskave o umoru posl. Matteottija udeleži tudi en senator in se tako preiskava o celi zadevi združi skupaj.

Kladivo.

Opozicija udarja po vladi z najtežjim betom. Obtožnica proti generalu De Bono ima političen pomen. Udarec ni bil namenjen generalu, ki je sedaj nekje v Afriki za gubernatorja in nima več politične moči: opozicija je merila višje in tudi zadela. In koj nato je zamahnila k drugemu udarcu, ki je

Finzijev testament.

Pred pol leta je bil Finzi ministrski tajnik. Ko je vsled Matteottijevega umora škandal raste previsoko, odbran je bil Finzi za grešnega kozla in vržen iz vladne palače. O njegovem «testamentu» piše «Il Mondo»:

«V nedeljo dne 15. junija (Matteotti je bil umorjen 10. junija), je obiskal poslanec Amendola gospoda Giorgio Schiff-Giorgini, ki mu je ves ganjen povedal, da je trenutek poprej čital neko listino, ki je sestavil Finzi. V tej listini je Finzi natančno obrazložil, v koliko zadeva njega odgovornost za «sistem», ki je uvedel do umora Matteottija. Finzi se je bal, da bi najpadla glavna krivda za umor Matteottija; bal se je tudi, da bi ga «čeka» spravila na drugi svet, ker je bil priča vsega njenega početja. Radi tega je sestavil tisto listino v svojo obrambo in jo izročil v več izvodih raznim svojim prijateljem, da bi jo izročili državnemu pravdniku, ako bi se zgodilo, da bi on izginil. V svojem «testamentu» pripoveduje Finzi, kako sta ga najprej Acerbo, potem pa tudi Mussolini, silila, najpoda ostavko, ker to da zahtevajo najvišji interesi fašizma. Finzi trdi, da je bila «čeka» ustanovljena na zahtevo Mussolinija samega in da je tudi delovala pod njegovim vodstvom. Delo je vodil odbor šestih (nekateri od teh so zaprti). «Čeka» je vodila vse napade in tudi napad na Matteottija. Mussolini da je vedel za vse in je za vse tudi odgovoren.

Tako govori tedaj Finzijev testament. Ta spis je sicer pol leta star, a značilno je to, da se danes lahko v časopisih objavlja, ko se prej ni smel. Ofenziva proti vladi je torej koncentrično izpeljana in zdi se, da vlada nima več nobenega izhoda.

Vlada na umiku.

V državnem zboru je nastala velika nevolja proti vladnemu načrtu zakona, s katerim naj bi se udušila svoboda časopisja. Tudi med dosedaj zvestimi fašisti-poslanci je šel glas, da bodo zavrnili tisti sramotni načrt. Zato se je vlada udala še pred razpravo in to reč odložila. V senatu pa so se vzdignili proti načrtu, ki ga je naredil vojni minister: ta je hotel vso armado preustrojiti po svoji glavi. Večina senatorjev, ki se razumejo na vojaške zadeve, se je oglasila proti vladnemu načrtu. Proti je govoril celo sam vojni maršal Diaz. Tako je tudi v tej zadevi Mussolini potegnil krajšo slamico. Težko se bo še dolgo držal na vladni klopi.

Socialna šola.

Peto vprašanje: kje so bogastva?

Čemu, čemu?

Industrija je naredila v zadnjih 70 letih ogromne napredke. To je resnica. Človek se vpraša: »Kje pa je to strašno bogastvo, ki ga je industrija rodila? Kdo ga ima? Čemu je vsa zemlja preprežena z železniškimi mrežami? Čemu plove po morju na stotisoče parnikov? Čemu so telefoni, brzjavci, zrakoplovi, avtomobili, neštete palače po mestih?»

Z drugo besedo

povedano: Kaj je z vsem ogromnim bogastvom, ki se je po vsem svetu nakopičilo zastran razvoja industrije? Kmetje so ravno tako revni kakor pred 300 leti, delavci, obrtniki, uradniki itd. ravno tako. Kam je zginilo vse ono bogastvo? Kdo ga je pospravil? Neki mora biti!

Odgovor.

Vse tisto bogastvo je, v rokah kapitalistov. Vse, prav vse! Kmet, delavec, obrtnik itd. pa je to bogastvo ustvaril, on se je potil, on je delal: sadove pa so pobrali kapitalisti.

Čemu torej delamo?

Jasno je, da delajo milijonske množice delovnega ljudstva samo zato, da — ob pičlem zaslužku za hrano, stanovanje in obutek zase in družino — ustvarjajo neizmerna bogastva za kapitalizem.

En zgled za dokaz.

Premoženje angleškega kraljestva (brez kolonij) je znašalo 1814. leta 220 tisoč milijonov lir (v našem denarju), 60 let kasneje je znašalo premoženje angleškega kraljestva 630 tisoč milijonov, torej je trikrat naraslo. In vendar ljudske množice niso nič obogatile. Vse tisoče milijonov so pobasali kapitalisti.

V dobi kapitalizma

se to godi. Ko znaša socialno mišljenje, bo vse drugače. Delavec je vreden svojega plačila. Popolnoma enaki ne bomo nikdar, toda pravično pa ni, da ta nima niti za kruh za družino, drugi pa si kopiči na tisoče milijonov.

(Nadaljuje).

Naši prvoboritelji.

Naslednje pismo nam je poslal neki priprost, a jako nadarjen slovenski rojak. Glasj se:

«Tržaška «Edinost» je priobčila več člankov, v katerih napada dr. Bitez-nika, da je pri seji očital tržaškimi voditeljem podkupljivost. Zato mu je dal največji poštenjak med pošteniimi kľofutala, bi bilo to seveda jako grdo; za enega prvoboritelja je pa to plemenito. Po

mojem mnenju naj bi bil šel dr. Slavik med Arnavte.

Sedaj pa k Slaviku kot prvoboritelju. Imel sem opravka radi nekaterih zemljeknjižnih izbrisov. Stroške bi moral plačati ne jaz, ampak prejšnji lastnik, kakor je bilo to jasno rečeno v kupni pogodbi. To je priznal tudi gospod doktor. Toda gospod Slavik je zvedel, da dotičnika nima za kaj prijetei in je začel zahtevati od mene; in sicer me je reveža tirjal za 129 lir. Jaz sem se protivil — na podlagi pogodbe in besed gospoda doktorja. Nato me dr. Slavik toži. Prišel sem na sodnijo in tam ni bilo več 129, ampak 209 lir. Tam so me vprašali, ali se podvržem ali ne. Sam sem bil, neučen človek, pa sem si mislil: z doktorjem-advokatom imeti opravila je zadnja. Zato sem rekel: «Jaz se z doktorjem ne morem pravdati, ako torej plačam, plačam po nedolžnem». Rekel sem, da bom plačal, kadar bom mogel, ker sem bil brez

denarja. Gospod dr. Slavik pri njegovem malem zaslužku seveda ni mogel dolgo čakati in nekega lepega dne mi prinese pismonoša plačilni nalog; pa spet ni bilo več ne 129, ne 209, ampak že 329 lir in da moram plačati v tolikih dneh. Ker pa res nisem zmogel, mi pride čez nekaj dni v hišo rubež, da me postavijo na dražbo. Slučaj pa je nanesel, da je bil tisti sodni cenilec moj star prijatelj; razodel sem mu svoje in on, ki ima veliko skušnje, mi je napravil natančen račun ter izračunal, da — tudi po najvišjih tarifah — znaša račun ravno 69 lir manj kot je računal doktor. Svoto sem plačal. Vidite, dragi čitatelji, ako bi plačal vseh 329 lir, bi jih doktor Slavik lepo spravil. Sedaj naj si vsak sodbo napravi in račun. Pa pride čas, ko bo tudi ljudstvo obračunilo s celo kapitalistično kľiko.

Josip Čehovin, via Officine 38.

Na javno vprašanje javen odgovor

(Piše poslanec Besednjak).

V Rimu sem dobil v roke «Edinost» od 4. decembra, v kateri vidim člančič: «Poslanec Besednjak na delu za blagor ljudstva.» Nekoliko začuden čitam, da me vidijo še vedno v Gorici, ko se nahajam tu že od 29. novembra. Res sem svoje potovanje nekoliko odložil in nisem odpotoval v Rim isti dan, kakor je pisala «Straža», toda zadržale so me nujne dolžnosti do svojih volivcev. Fantje in moške iz Slapa nad Vipavo so bili drugič aretirani in so se nahajali v ajdovskih zaporih. Ali ni bila moja poslanska dolžnost, da se zanje zavzamem? Kako sem mogel odpotovati, predno bi bili nedolžni ljudje na prostem! Ali naj bi bil odbil odposlanstvo Slapencev? Orožniki so nadalje v Gorah prepovedali delovanje telovadnih odsekov. Prišli so fantje v Gorico in prosili pomoči. Ali naj bi jih bil poslal domov? Moja dolžnost je bila, da posredujem in vztrajam v Gorici, dokler se zadeva ugodno ne reši. Goriški podprefekt je bil nadalje izdal ukaz, da so vse društvene prireditve prepovedane, če se ne motim, do 16. decembra. Društva so prosila pomoči. Ali naj bi jih bil odbil? Treba je bilo nadalje iti v Videm radi žganjekuhe itd. itd. Sicer pa nima smisla, da bi še dalje pisal. Vsak razsoden človek razume, da je bila moja dolžnost zadržati potovanje, in vsakdo mora le strmeti, da me «Edinost» radi tega napada! Sicer pa potujem v Rim, kadar se mi zdi potrebno, če se mi zdi, grem, če ne, ostanem, kar je jasno za vsakega pametnega človeka.

Komaj sem dospel v Rim, me dohitijo poročila iz Gorice, da je tržaški prefekt prepovedal dramatične prireditve v slovenskem jeziku. Nemudoma sedem in napišem interpelacijo na notranjega ministra, v kateri protestiram proti nasilnemu in nekulturnemu ukrepu. Ali ni bila to moja dolžnost? Ne! V «Edinosti» čitam, da je bila moja interpelacija «ne samo nepotrebna, ampak naravnost škodljiva za blagor ljudstva.» Zakaj neki? Zato ker je poslal že poslanec Wilfan protestno brzjavko Mussoliniju! Res sem pozneje bral v «Edinosti» brzjavko, ali se kljub temu nisem mogel dovolj nastrmeti nam nenavadnimi nazori tržaškega dnevnika. «Edinost» mi stavi nastopna vprašanja:

Kaj neki si je mislila rimska vlada, ki ve, da imamo Slovenci v parlamentu samo dva poslanca, ko je prejela obe protestni brzjavki? Brez dvoma si bo mislila, da oba poslanca v takih važnih zadevah nista složna in vsled tega ne bo tudi na dotične proteste polagala nikake važnosti.

Vsled tega bi morali Vi, za blagor

ljudstva vneti g. poslanec Vaš protest opustiti, ker ta protest ni bil v blagor, ampak v odločno škodo našega ljudstva!»

Na javna vprašanja odgovarjam takole:

1. Kaj si je mislila vlada? Da sta oba poslanca ogorčena radi nasilnega odloka, ker oba protestirata. Drugega si ne more misliti noben minister, ki je pri čisti pameti.

2. Če govorite torej o nesložnem nastopu poslancev, ne veste, kaj pišete. Ali je morda zahteval en poslanec slovenske prireditve, drugi italijanske? Oba sta zahtevala eno in isto. Wilfan je poslal brzjavko Mussoliniju, Besednjak je pa vložil interpelacijo na pristojnega notranjega ministra Federzonija! Kaj je na tem slabega? Nič. Ko bi imeli mi Jugoslovani 100 poslancev v parlamentu, bi lahko vseh sto poslancev sto protestnih brzjavk Mussoliniju in vložilo 100 interpelacij na Federzonijal Škoda, da jih nimamo, da bi mogli to storiti. Čim več protestov, tem večji pritisk na vlado in tem bolj gotov uspeh.

3. Vlada ne more torej iz obeh protestov prav nič sklepati na neslogo, temveč ravno nasprotno. O neslogi bi jo mogli prepričati kvečjemu članki, kakor jih priobčuje «Edinost» 4. decembra.

4. «Edinost» trdi, da ne bo polagala rimska vlada na proteste obeh poslancev «nikake važnosti». Dogodki so dokazali ravno nasprotno. Odlok tržaškega prefekta je že preklican!

5. Iz tega lahko sklepa vsak Slovenec in Hrvat na Primorskem, v kakšno «odločno škodo našega ljudstva» je bila moja interpelacija.

S tem sklepam.

V Rimu, 7. decembra 1924.

Poslanstvo in gnojnik.

V februarju 1924.: snopar Bagnasco piše vodstvu, da bo odtrgal od snopa 60.000 delavcev, ako ga ne bodo kandidirali v snoparski listi za državni zbor. V marcu 1924.: Bagnasco drži volivni govor v gledališču v Reggio ter pove, da mu za poslanstvo ni mar in da bo vrgel poslansko izkaznico v gnojnik, ako ne bi mogel zadostno braniti koristi delavstva. — Dne 6. aprila 1924.: Bagnasco ni dobil prej garantiranih 60.000 glasov, ampak le 5900 preferenc. V Oktobru 1924.: Delavci iz okraja poslanca Bagnasco so skrajno nezadovoljni s poslancem in pri notranjih (tovarniških) volitvah za delavsko komisijo dobi kandidat — pristaš Bagnasca le 2% glasov, socialistični kandidat 98%.

Navzlic temu pa stoji gnojnik in zaman čaka izkaznice poslanca Bagnasca.

GOSPODARSTVO

Kaj se kuha pri Jadranski banki.

Ni dovolj, da so pozeruhi spravili 53 milijonov. Vložniki hočejo, da se krivci ugotovijo, spravijo pred sodišče ter obsodijo; zelijo pa obenem, da se ugotovi premoženje krivcev, ali bi se iz njih premoženja dalo dobiti vsaj nekaj, da bi se odškodovali nesrečni vložniki, ki so vložili svoje težko prihranjene lire v Jadransko banko.

Preiskava se je vršila.

Preiskavo je začel sodnik dr. Bencich, ki je znan po svoji strogi in pravičnosti. Ta sodnik je vztrajno preiskoval ter je že našel nekaj pravih krivcev.

Kakor strela z jasnega.

Vsa javnost je zaupala v tega sodnika. Pa kaj se je zgodilo? Ta sodnik je bil — na migljaj od zgoraj — odpravljen na dopust.

In kdo ga namešča?

Sodnik dr. Gargano. Odprava ostrega sodnika in nameščenje novega sodnika je vzbudila v modrih krogih veliko zanimanje. Zakaj?

Skusnja nas uči.

Kadar so višji krogi hoteli, da se preneha preiskava glede nekaterih manjših zadev Matteottijevega zločina, so poslali «na sprehod» sodnika dr. Occhiuto-ta.

Kadar so hoteli višji krogi povzročiti, da se preneha preiskava proti tistim, ki so napadli poslanca Formija, so poslali «na dopust» dotičnega strogega sodnika.

In v našem slučaju?

Vsi se še spominjamo, da se je vršila pred letom preiskava pri Jadranski banki zastran izmenjave denarja. Tisto preiskavo je vodil neki strog sodnik. Kar na enkrat se je tedaj čulo, da so višji krogi poslali tistega sodnika «na dopust» in imenovali na njegovo mesto ravno dr. Gargano-ta.

To daje misliti!

Sodnik Gargano je nekaj rezervni sodnik, ki naj povzroči, da preiskava ugasne. Le poglejmo! V znanem procesu proti Kamenaroviču, ravnatelju Jadranske banke, ko bi se moral Kamenarovič zagovarjati radi očitka goljufije v škodo erarja, se je zgodilo to, da se v proces mirno stekel in da so bili od banke odpuščeni uradniki Kajič in tovariši, ki so bili izvršili ovadbo proti Kamenaroviču! Na ta način se je končal tisti proces in banka je nadaljevala s svojim sleparskim delovanjem. In danes, ko se začne na novo proces zoper banko, so hoteli višji krogi, da vodi preiskavo spet — g. Gargano.

Sklep.

Mi ne delamo sklepov. Prepuščamo pa bralcem, da si sami ustvarijo sodbo, kaj vse se mora nekje kuhati...

Za vsakdanji kruh.

Naše gospodinjice in ž njimi vse ljudstvo toži, da je kruh tako drag, da se ga mnogostevilna družina sploh ne more do sitega najesti. Tu pa tam se tudi ugibajo vzroki druginje kruha, toda to se godi vse površno, dasiravno je zelo zanimivo vedeti, zakaj je kruh, ta naš vsakdanji in prepotrebni živež, tako drag.

Mletva in peka.

Po časnikih se te dni mnogo piše o mletvi, ki da draži kruh, ker da je mletev dandanes združena z velikanskim izdatki in tako mečejo ti pisavci večino krivde za druginjo na mlino-vino. Drugi zopet zavračajo krivdo na peko, ki da stane preveč, in pravijo: Peki naj se zadovoljijo z manjšim dobičkom, pa bo cena kruha padla.

Kaj pa zrnje?

Res je, da pri določevanju cene pridelka v veliki meri v poštev mletev in

peka, vendar pa vse to cene kruha bistveno ne spremeni. Najvažnejši činitelj pri krušni ceni je cena pšenice, torej davno pred mletvijo in peko. En kvintal kruha od 225 lir zahteva en kvintal zrnja, ki stane 150 lir; potem-takem pri 1 kvintalu kruha stane zrnje $\frac{2}{3}$ (150 lir), mlatev in peka pa skupno $\frac{1}{3}$ (75 lir).

Kaj pa valuta?

Minuli teden, ko sem pregledoval cenovnik iz Njujorka, sem ugotovil srednjo ceno 169 centov za en bušel, kar se pravi po naše 5.83 dolarjev za kvintal ali 30% zlatih frankov za kvintal v Njujorku.

Korenina vsega zla.

Naša bolezen pa tiči v naši slabi valut. Ako bi lira veljala — kakor pred vojsko — za zlato, bi nas stal torej 1 kvintal pšenice v Njujorku 30% lir, prepeljana v Genovo (voznina, zavarovalnina itd.) pa 35 lir za kvintal. Države, kjer imajo zdravo valuto, imajo tudi kruh poceni; v Švici ga prodajajo po 60 stotink na kilo.

Naša valuta in pšenica.

Naša država pa ima bolno valuto; lira velja le nekaj čez 22 stotink v zlatu. Za 100 zlatih frankov moraš plačati 445 papirnatih lir. Kdor tedaj kupi v Genovi 1 kvintal ameriške pšenice, plača 35 zlatih lir, to je okrog 154 lir v papirju. Ta cena vpliva na pšenični trg v notranjosti države, tako da se vrtila cena okrog 150 lir za kvintal. Cena moki je potem 180—200 lir.

Kaj sledi iz tega?

Prvič: da vsi ukrepi vlade za prisilno znižanje krušne cene je le mlatva prazne slame. Zakaj? Ker je vprašanje cene kruha vprašanje naše valute. Ker nimamo mi dovolj lastne moke, marveč jo moramo v ogromnih količinah uvažati iz Amerike, a je naša valuta pri kupcih zelo slaba, je naravno, da nas moka stane silno visoke cene.

Drugič: da visoka cena kruha ni začasen pojav, ki se da odpraviti od danes do jutri, ampak je nekaj trajnega. Dokler bo naša valuta slaba, bo kruh drag.

Vse delo vlade mora iti za tem, da se vrednost našega denarja dvigne. — (Gorica, 3. decembra 1924. — Virgilij Šček).

Za žganjekuharje v videmski pokrajini.

Poslanec Besednjak je posredoval pri finančnem ministrstvu, da se dovoli do konca decembra polovična taksa za žganjekuho tudi v videmski pokrajini. Finančno ministrstvo je zahtevali ugodilo. Kmetje so na podlagi poročila iz «Gor. Straži» zaprosili pri pristojnem uradu za dovoljenje žganjekuhe proti polovični taksi. Na uradu so jim pa izjavili, da niso prejeli nobenega obvestila o tej odredbi finančnega ministrstva. Kmetje so za-
devo javili tajništvu Kmetško-delavske zveze, ki je brzojavno naprosilo poslanca Besednjaka, da naj glede žganjekuhe znova posreduje pri ministrstvu.

Tajništvo K. D. Z. je tedaj prejelo poslančev brzojavko, ki se glasi: «Ukaz o polovični taksi za žganjekuho šel v Videm 4. decembra.» Če bi finančni urad delal v tej zadevi kmetom še nadalje sitnosti, naj javijo tajništvu K. D. Z., da bo pri uradu posredovalo.

Vse za gospodo, za kmeta nič. «Pučki Prijatelj» se peča s podporo, ki jo je vlada dovolila istrskim občinam v obliki posojila v znesku 13.751.000 lir. List opominja občine, naj bodo pri najemanju posojil previdne, ker bo treba vračati. Potem opozarja list, kako težka bremena se nalagajo občinam s komisariji in drugimi funkcionarji, ki vle-

čejo nesorazmerno visoke plače. Mestne občine pazijo na pota, razsvetlavo itd. le v mestu samem, okolico pa zanemarjajo. Po deželi se urejujejo le ceste, po katerih vozijo avtomobili, za poti, po katerih prevaža kmet svoje proizvode, se nihče ne briga. Poljske škode in tatvine se tudi neprestano množe, ker so se odpravili poljski čuvaji. Ko se bodo najemala sedaj državna posojila, naj poklicani činitelji poskrbe, da se navedeni nedostaki odpravijo, saj bodo morali vračati posojila vsi davkoplačevalci.

Naš izvoz in uvoz. Od 1. januarja do 31. julija tega leta je Italija izpeljala robe za 5085 milijonov lir, uvozila pa je za 7200 milijonov lir robe. Izdali smo torej za 2124 milijonov več ko prejeli.

Evo, kako se je vršil uvoz in izvoz z raznimi državami. Številke značijo, koliko milijonov lir.

Države	Uvoz	Izvoz
Avstrija	238	372
Jugoslavija	299	213
Češka	130	73
Angleska	1239	771
Združene države	2858	613
Nemčija	833	861
Francoska	821	898
Švica	214	874
Argentiniya	577	410

Iz tega sledi, da sledeče države dajejo več Italiji kakor Italija njim: Združene države, Argentiniya, Jugoslavija, Angleska in Češka.

Semenj v Sezani 12. 12. Prignanih je bilo 1934 glav živine, in sicer: 147 konj, 286 goved, 47 telet in 606 prešičev. Kupčija dobra. Cena govedi po 5 L kg, konji od 1500—4000 L glava, prašiči 5—6 teletski od 70—110 L glava. Prihodnji semenj bo dne 22. decembra.

Kje je bogastvo. Neka angleska družba je sestavila seznam bogastva na zemlji. Vojska je razmere zelo spremenila. Najbogatejši ljudje so povprečno v Zedinjenih državah Severne Amerike, na vsakega prebivalca pride okoli 62.000 lir; druga je Kuba. Bogastvo Nemčije se je zmanjšalo za tretjino, vsak nemški prebivalec ima sedaj okoli 12.000 lir premoženja.

Cene v Trstu na debelo. Zeljnate glave 50-65 kvintal. Karfijoli 100-160 za 100 komadov. Kislo zelje 130-170 kvintal. Repa 20-25. Rdeči radič 200-280. Krompir 60-70. Česen 1000. Čebula 60-90. 100 limonov 6.70-10. 100 pomaranč 13.22. 100 mandarinov 13-36.

Po čem je lira?

Dne 18. decembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 34.80 L.
za 100 š. kron — 70.25 L.
za 100 fr. frankov 124.75 L.
za 100 avstr. kron — 3.20 st.
za 1 dolar — 23.10 L.
za 1 fant — 108.80 L.

Staroznana gostilna v prenočišču pri Rajhu na Kornu v GORICI.

Toči izvrstna domača črna in bela vina ter kraški teran. Kuhinja izborna. Sobe in prenočišča čista, postelje snažne.

Za obilen obisk se priporoča

JOSIP DROČ, gostilničar.

Postajališče osebnih avtomobilov ki vozijo v Gragar, Čepovan in nazaj.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

Parni stroj 14—18 HP proda po ceni. Henrik Žvab, Skopo p. Dutovlje.

MLADENIC z dobro dovršeno ljudsko šolo na deželi, 15 let star, zdrav želi vstopiti kot učenec v kako pekarno ali krojačnico v mestu ali na deželi. Pisati ne naslov «Malega Lista».

ADRIA-ČEVLJI

Izdelek Čevljarske zadruge v Mirna

dobiš v prodajalnah:

Trst, Via dei Rettori 1
Gorica, Corso Verdi 32

Trdni, elegantni čevlji, znani po vseh jadranskih deželah.

Zobozdravniški ambulatorij
Zobotehnik

M. Godina

Via Genova št. 13 prvo nad.
TRST

od 9-1, od 3-7

— ob nedeljah od 10-12 —

A. DELLA SAVIA & Co.

Trst, Via Ghenga 3, telefon 10-37
edini razprodajalec vina

OPOLLO

pristnega domačega pridelka z otoka

LASTOVO, DALMACIJA

Destavlja se brezplačno na dem v sodčkih in platenkah.

Za preprodajalce znižane cene.

Dr. Ettore D'Ostvaldo

GORICA

Corso Verdi 24 (Trgovski dom).

Specialist za očesne bolezni

Perfekcioniran na dunajski kliniki.
Ordinira od 10-12 in od 3-4.

TRGOVINA NA DEBELO. Cilindri

(valjčki) za luči, št. 3, 5, 8 in 11, iz najčistejšega kristaliziranega stekla, spravljeni v kartonastih škatljah namesto v slami. Cene brez konkurence. Izključna prodaja za Trst, Istro, Dalmacijo in Furlanijo

JOSIP KLUN

Via Mazzini 40 (prej Via Nuova).

Najvišje cene
plačujem za

KOŽE

kun, zlatič, lisc

dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krto, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cesare Battisti št. 10 II. nadst., vrata 16
Sprejemajo se pošiljatve po pošti.

Dr. A. Grusovin
v Gorici: Piazza Vittoria

(Travnik) v hiši Paternolli 21

Specialist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

Kaj nam z dežele pišejo

POBEGI pri Koprju.

Na praznik Matere božje se je vršil v dvorani «Konsumnega društva» pri Pobegih pomenljiv zbor. Dvorana je bila natlačena gospodarjev, pa tudi drugih poslušalcev. Slo je za odločitev glede nove cerkve. Zborovanje je vodil Peter Bertok. Govorili so o stvari Josip Bazec, Ivan Bertok, Anton Pobega, Ivan Vavovec in Anton Godina. Ti so bili 1. novembra voljeni v širši odbor za razširjenje farne cerkve Lazaret-Rizana. Zborovalci pa so se izrekli proti temu načrtu in glasovali enodušno za to, da se zgradi nova cerkev v Pradih. Odborniki so poročali, kaj se je govorilo v odborovih sejah o razširjenju stare cerkve, obljubili pa so, da se bodo zavzeli za novo cerkev v Pradih. Odbor je obiskal gospodarje po sledečih vaseh: Pobegi, Čezarji, Cere, Bonini, S. Toma in Pradi (z gornje strani). Vsi so se podpisali in obvezali prispevati določeno svoto za cerkev, najubožnejši po sto lir, bolj premožni po petsto lir. Nato je bil izvoljen nov odbor in sicer za Pobega: Peter Piciga, Peter Bertok, Ivan Bertok, Anton Pobega in Rihard Pecarija. Za Čezarje: Josip Bordon, Ivan Vavovec, Florijo Valentič in Anton Valentič. Za Cere: Aleksander Jakomin, Alojzij Nežič, Josip Sosič in Ivan Bonin. Za S. Toma: Josip Bazec, Ivan Bertok in Anton Godina. Za Pradi: Jernej Stare in Artur Pezarič.

Z GORNJEGA KRASA.

V trzaskem dnevniku je nekdo — to je neki znani vojni oderuh, ki si je med vojno nagrabil velik kup — napisal deset stavkov in laži toliko, kolikor besed. Pravi dopisnik, da je g. Šček proti narodnosti; mi pa vemo, da nobena poslanka niso snoparji tako preganjali kot njega, ker se je kot poslanec boril za narodne pravice. — Dopisnik pravi, da je Šček ustanovil kmetijsko zadrugo. Dopisni tepček, vedi, da je

eksistirala zadruga dve leti, preden je bil g. Šček njen član. — Dopisnik pravi, da se je g. Šček kot poslanec prokletu malo brigal za zadrugo. Laznivec! Vprašajte odbornika g. Čoka in precej drugih, ki Vam bodo povedali, kako je neprestano dirzal, da bi se zadrugi pomagalo — deputacijo je on vodil k predsedniku Edinosti. In on ni bil nikdar ne odbornik ne nadzornik zadruge, torej je vse delal le prostovoljno. In ko je zvedel, da v zadrugi ni vse v redu, je energično tirjal, naj se izven odbora izbere odsek, ki bo račune in stanje pregledal, a ta predlog je odbor na zahtevo drja Slavika odbil. — Ravno tako je laž, da je g. Šček kdaj v «njegovih vaseh» širil zadrugo. Pač pa je resnica, da je bil na obnem zboru zadruge pri Sv. Jakobu sam g. Anton Muha, ki je bil davno prej njen član, ki je predloge g. Ščeka povsem odobril. Zato je otroče zvekanje dopisnika, ki naj bi se podpisal pod svoje lažnivo poročilo, a to ga je sram.

Tudi nihče ne trdi, da so propad Jadranske banke povzročili prvoborniki v Trstu, pač pa se očita po polni pravici, da so prvaki krivi, da so naši ljudje na njih agitacijo hanosili v to banko 6 milijonov. Kdor se je držal Malega lista, ta je pravočasno vse vzel, kdor pa je bral Edinost, ta je še zadnji dan nosil svoje lire v to banko.

DOLINA.

Naše razmere so prav narobe. Na občini so bili 2-3 uradniki, dokler ni prišel paša; sedaj so stiri in se občinski zdravnik. V šoli so bile 4 učiteljske moči, sedaj jih je šest. Vse to moramo občani plačevati na davkih. In občinski davki tudi niso pravično razdeljeni. Ta reč gre bolj po prijateljih. Kdor se pašetu prikupi, ima manj zapisanega. O tem poglavju bi se dalo marsikaj zapisati, pa za sedaj naj bo to.

S. V.

de kadr je biv u Rusiji, se je biv zaklev, da ne bo nikdar advokat, njemu ne da srce, de bi hodu zadnar zagovarjat tudi sleparske pravde. Biteznik je tajnik kmečke zveze, dobi plaču na mesec ku an uradnik, jen Buh ti dej dobro. Biv sem vzej dva bota u njegovem kvartirji u Gorici, jen preci sem vidu, de plačca ne more bet velika. Ja moj lübi, ce bi Biteznik biv advokat, on ke jema taku goflu ku nobedu advokat, on bi danes jemu ne anu vilu, ma tri, stiri, ne an miljun, ma kej več.

Pepo: Pej kej je jav sodnik, kadar se je znajdu med sam mi advokati ku riba u mreži?

Deseti brat: Obrnu se je dohtarji Slaviki jen mu reku: «Šjor vokato, kvesta roba ke ga dito šjor Biteznik de banka ladrijatika de lej, kvesta roba ze de politika e no partjen kva in tribunal, la fasi fra voj aktri». Slavik pej je skoču: «No, šjor judice, noj de edinost de Trjeste ze grande patrijoti e gavemo grande fiduča in lej, ka ze bono taljano». Natu se obrne sodnik h Bitezniki: «Kosa lej dizi?» Jen preci je Biteznik reku: «Šjor judice. Noj gavemo fato in tajna seja — jera la šolo noj e muri — una pikola barufa in seduta politika; kvando mi dito ke lori slavik, bilfan, kamenarovič e bella kompanija ze tuto una klapa de bankirji e ke politika de edinost ze pagada de banke, alora mi kontento dimostrar tuto ke ze vero, ma no davanti tribunal, ma davanti kvatro omini, due de nostri, due de lori...».

Pepo: Vsi hudiči, pej sej Biteznik je jemu prov.

Deseti brat: Jest sem skrivš cebnu Biteznika: prej so vas bogatini udarli, zdej vas bojo pej pozrli. Ma Biteznik je odgovoru: Nej me, pej se ženu nu moje otročice, nej me zaprejo magari 20 let; kar je res, je

res. — Ma Slavik je trdu, de je mislu samo nanj. Sodnik se je štetrou štrajtat jen je naredu taku, de bo koza cela jen vouk set: Biteznik se obsodi, ma ne bo zaprt; se mu naloži dnarna kazen, ma ne bo neč plaču.

Pepo: Raca buzarona, tasne sodbe pej se nisem čou. Buh ti lonej, dragi deseti brat, jest morem hitro na cuh; vzej žvizga. Buh ti dej dobro!

Maša pošta.

Čelje. Premalo zanimivo za splosnost in bi utegnulo koga zaliti, ne da bi iz tega izviral kakšna korist. — Št. Peter. «Poslanega» nismo prejeli.

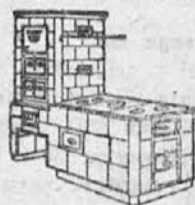
PODPIRAJTE, NAROČAJTE «MALI LIST!»

Tiskarna Spazzal.

Novo pogrebno podjetje Trst

Corso V. E. III, št. 47.

Prevoz mrtličev na vse kraje. Raznevrstni pogredi. Prodaja vsakovrstne lesene in konvinaste krste, sveže in umetne vence, nagrobne svetilke in sploh vse mrtvaške predmete. Cene zmerne, postrežba točna.

Poprave Spopolnitve

Andrej Purič

Kovaški mojster

TRST

Via Media št. 6

Izvršuje

Vsakovrstna stavbena dela. — Železne ograje in omrežja — Takojšnja izvršitev. Štedilniki vseh vrst. Izdeluje tudi železne roletes.

TRGOVINA jestvin in zelenjave, svežega in suhega sadja, izvrstnega vina v steklenicah i. t. d. cenjenemu občinstvu se priporoča lastnik

Angel Gregoris - Trst

VIA COMMERCIALE 330

Postrežba na dom!

Cene zmerne!

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 9.—13. in od 15.—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom.

Slovenecem 20% popusta. — Delo zajamčeno

EGIDIJ SCHIFFLIN, koneesijonirani zobotehnik.

Pepo in Deseti brat.

Pepo: Buh te požvizgej, dragi moj deseti brat, krkaj cajta te nism vidu. Pej povej mi nu, al je res al ne, de si biv u Gorici pr pravdi?

Deseti brat: Koš pravš?

Pepo: Muči, muči, kej se boš paču po krajnsko, mar bi srajov po kraško, ke znaš lih ku jest. Povej nu! Janez Frčkov mi je pravu na cugi s Trsta na Prosek, de si biv na sodnji u Gorici, kadar je dohtar Slavik tozu dohtarja Biteznika, ke je jav trjostinskem advokatom, de so podkēpljeni uod bank.

Deseti brat: Biv, biv. Firēn sem biv, jenu prov kontent sm zdej, de sem biv.

Pepo: Zlumeč, povej na, kakū je blo, sej veš, de kumej čakam.

Deseti brat: Advokat Slavik je prpelov sabo advokata Podgornika, tiska znaš, ke naš je za cajta vojske pr sovdatah u Stanjeli taku matrov. Slavik je jemu sabu se štiri druge advokate, poleg je biv se sodnik jenu se adn advokat-pravdnik.

Pepo: Pej Biteznik, kej ni advokat? Kej ni lih ku Slavik?

Deseti brat: Bejži, bejži, kej se tega ne veš?

Pepo: Ja, lub moj, dohtar je ta, dohtar je uni.

Deseti brat: To je res, da je dohtar Biteznik jen tudi Slavik dohtar; ma Slavik je advokat, Biteznik pej ni advokat. Sam Biteznik mi je pravu,

čevljarnica FORCESSIN

Je najboljša zaloga z dobrim blagom.

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Vseh čevljarjev najbolj fin je trzaski Forcessin.

Kdor se enkrat tam obuje, vedno pojej tam kupuje.

Pojdi k njemu tudi ti, videl boš, da prav nar di.

čevljarnica FORCESSIN

Zahtevajte in prepričali se bode, da je

MILO - GODINA

NEPREKOSLIJVO

Izdeluje dobroznana demača tvrdka

J. S. Godina, Trst

Via del Scoglio 316
Telefon šte. 18-78